

CONTACTA AMB NOSALTRES!

- Desitjo rebre més informació i que m'envieu trimestralment - gratis, i durant un any - el Full de la Bici.
- Desitjo fer-me soci/sòcia d'Amics de la Bici, per la qual cosa abonaré una quota anual de 3.500 Pta i tindrè dret a una assegurança de Responsabilitat Civil, a l'assessorament mecànic i jurídic gratuït, a descomptes en botigues de bicis, etc., i a prendre part plenament en les decisions del col·lectiu.

nom

cognoms

adreça

codi postal municipi

telèfon ocupació

DNI* data de naixement*

T'agraïrem que, si pots, ens envïis els segells corresponents a la teva petició. Gràcies!

*Necessari, en cas de fer-te soci/sòcia, per a tenir l'assegurança de RC. Si no, només optatíu.

Si et fas soci/a, pots: pagar en efectiu al lokal, domiciliar les quotes al compte que ens diguis, o

fer un ingrés al nostre compte a «La Caixa», CCC: 2100 3250 51 2200070057

A **Amics de la Bici** lluitem des de l'any 1981 per fer de la bicicleta un mitjà de transport respectat i promogut. Des de la nostra vinculació amb el moviment ecologista i pacifista català de base, treballem per una ciutat sense contaminació, per uns carrers recuperats per als veïns i veïnes, on sigui possible el joc dels infants i la convivència entre les persones.

Això s'aconseguirà amb la restricció de l'ús del cotxe, amb la millora del transport públic, i amb la promoció de l'anar a peu i en bicicleta. La manera d'arribar-hi: la pacificació del trànsit.

A Amics de la Bici defensem els drets de les persones que utilitzen la bicicleta com a mitjà de transport. Ho fem mitjançant l'elaboració de projectes, la pressió directa a les Administracions, la col·laboració amb entitats, l'organització d'actes divulgatius, lúdics o reivindicatius, i les accions directes no violentes.

Tu pots ajudar-nos. Utilitza la bici per anar a l'escola, al treball, al mercat, al teatre... i fes-te soci o sòcia d'Amics de la Bici.

Amics de la Bici
Agrupació d'Usuaris i Usuàries
C/ Demòstenes, 19 (prop Pl. Sants)
08028 Barcelona
e-mail: info@amicsdelabici.org
web: http://www.amicsdelabici.org

Entitat membre de:

Edita: Associació per a la Promoció de la Bicieta - Aprob
C.I.F: G-58.457.573 - Assoc. núm. 8986, Sec. 1ª
C/ Demòstenes, 19 - 08028 Barcelona - Tel/fax: 93-3394060

Imprimeix: Eco-Reciclat, S.L.
C/ Maria Victòria, 20, local 1
08014 Barcelona

Número 26

HIVERN 2001

«Cotxe molestant», foto de Francesc Cabrera, de Sabadell, que ha guanyat el **Primer Premi** del concurs de fotografia, Memorial Vicenç Bagán, «La Bicieta a la Ciutat». Felicitats, Francesc!

EN AQUEST NÚMERO:

Pàg.2: **Editorial** - Pàg.3: **Petites Notícies:** EL PARLAMENT NO ESTIMA LA BICI / L'ALCALDE DE LONDRES PROPOSA PEATGES PER ANAR AL CENTRE / REIVINDICANT A REUS - Pàg.4: **Ciutat difusa: un anti-model insostenible** - Pàg.5: **La Declaració d'Amsterdam** - Pàgs.6 i 7: **ACTIVITATS HIVERN 2001** - Pàgs.8, 9 i 10: **La Vía Verde de los Ports de Besit** - Pàg.11: **Les receptes de la Chus / Petits Anuncis / Serveis / Col·laboracions** - Pàg.12: **Contacta amb nosaltres!**

EL FULL DE LA BICI és una
publicació trimestral de

amics de la bici

Editorial

El Parlament de Catalunya ha rebutjat aquest desembre, en el debat dels Pressupostos, totes les esmenes a favor de l'ús de la bicicleta que s'havien presentat. N'hi havia que preveïen senyalitzar vies verdes i una xarxa de carrils bici per Catalunya; una esmena dotava de diners el projecte Bicicampus per fomentar l'ús de la bici a la Universitat; una altra feia possible dotar d'aparcaments per a bicicletes tots els centres docents públics de Catalunya; una tercera creava les "Bicicletes dels Ferrocarrils de la Generalitat" per als usuaris del tren; fins i tot s'ha rebutjat impulsar els Plans Directors de la Bicicleta als municipis catalans, i dotar d'unes simbòliques 1000 pessetes un futur Centre de Promoció de la Bicicleta, a la Generalitat.

La majoria d'aquestes esmenes les havíem promogudes nosaltres, les entitats de defensa de la bicicleta, a través de l'Intergrup en Suport de la Bicicleta del Parlament. Aquest intergrup, un grup de diputats i diputades on estan representades voluntàriament totes les forces polítiques amb representació al Parlament, també l'havíem promogut nosaltres, i semblava una bona eina per a fer avançar polítiques pro-ciclistes des de dintre el Parlament. Però ara... potser ens ho hem de replantejar.

Sembla inconcebible que un Parlament que fa tres anys va aprovar tres Resolucions a favor de la Bici (sobre seguretat, infraestructures i promoció, respectivament) ara, quan es tracta de fer-les possibles, voti en contra. Cal ser justos, però: la responsabilitat d'aquest rebuig recau quasi exclusivament sobre la coalició que governa, CiU, que és la que, ja dins de l'intergrup, s'ha negat a tirar endavant

aquestes minses propostes. El PP s'hi ha afegit, ja que no ha volgut presentar cap esmena no pactada prèviament amb CiU.

Aquest gener ens reunim les entitats per a debatre quina ha de ser la nostra reacció. Ara més que mai hem d'actuar junts: hi ha una altra Proposició no de Llei, molt important i pendent d'aprovar, que significaria l'adhesió del Parlament a la Declaració d'Amsterdam (veure pàg. 6). A més, anem a la reunió amb una altra proposta: aquest cop seria una LLEI: la Llei d'adaptació de les carreteres catalanes a l'ús de la bicicleta, seguint el model que s'està elaborant a Andalusia...

A l'àmbit estatal, no hem d'oblidar la Llei Anticiclistes que va aprovar el Congrés dels Diputats l'any passat: només la forta oposició de tots els sectors del ciclisme ha impedit, per ara, que s'aprovi el seu Reglament... i que el casc sigui obligatori. És imprescindible seguir alerta, són temps difícils per a aquesta fràgil però beneficiosa màquina que és la bicicleta... i per als seus usuaris i usuàries.

Faria una postal així el Parlament de Catalunya?

Les receptes de la Chus

La Chus és una companya de feina que, igual com m'assessora per a invertir a la Borsa, també em soluciona un sopar compromès amb receptes fàcils i econòmiques. Amb la combinació d'aquestes dues coses ella espera que em faci rica, i el que és més difícil, casar-me.

La informació borsària, per motius obvis, me la reservo, però les receptes, sensibilitzada amb la baixíssima natalitat del nostre país, les comparteixo amb vosaltres. Aquest cop aquí teniu una...

AMANIDA DOMINICANA

Ingredients (per persona):

- 1 alvocat gran
- 1/4 de pebrot verd
- un tros de porro
- 1 ceba tendra
- cilantro fresc
- sal, oli, llimona

Es talla l'alvocat a daus, es prepara la resta de les hortalisses a la juliana i es pica el cilantro. Es barreja tot i s'amaneix amb la llimona, la sal i l'oli. També es pot posar una mica de pebre. I... bon profit!

Dubtes?: marga@cconline.es

PETITS ANUNCIS

Bicicleta de carretera Zeus t 54, quadre d'alumini DB, grup Shimano Ultegra 9v, forquilla de carboni, llantes Mavic amb Michelin Axial-Pro, direcció A-Head, completament nova (Juny del 2000). Preu a convenir.
Joan Tejedor: 972 21 85 64 / 630 37 61 27 (Girona)
<jtejedor@gesif.es>

Al lokal tenim uns llibres per llegir, però creiem que si algú els fa servir estaran més contents. Són de franc. Agradeu-ne els que vulgueu. Demaneu per Sergi.

PERMANÈNCIES AL NOSTRE LOKAL

Des del passat mes de setembre, el local d'Amics de la Bici (que, com saps, és al Carrer de Demòstenes, núm.19) està obert **tots els dijous de 19:30 a 21:30 hores**. Si vols informació, comunicar-nos alguna cosa, comprar algun dels nostres productes, o simplement trobar-te amb algú que comparteix els teus problemes i il·lusions, ja no cal que esperis a la reunió dels dimarts: trobaràs en Carles al local els dijous per la tarda.

EL FULL DE LA BICI, ELECTRÒNIC

Vols baixar-te el Full de la Bici en versió electrònica? Trobaràs la revista en format PDF d'Adobe Acrobat, puntualment quan surti en paper (o potser fins i tot un xic abans) a la nostra web:

<http://www.amicsdelabici.org>

Et donem permís per a redistribuir-la a qui vulguis. Només et demanem que, si reproduïxes algun article, en citis la procedència.

VOLS COL-LABORAR EN EL FULL DE LA BICI?

Envia'ns quatre ratlles: del lloc on vius, de com està el tema bici, d'un viatge que has fet, de què et preocupa... Sobretot necessitem imatges: fotos, dibuixos, acudits, etc.

La data límit de recepció d'originals per al proper número (PRIMAVERA 2001) és el **6 de març de 2001**. Els pots deixar, si pot ser en un disquet, al local un dimarts al vespre, lliurar-los a algú de nosaltres o, molt millor, enviar-los per correu electrònic a en Dani: deritja@pangea.org.

HAN COL-LABORAT EN AQUEST NÚMERO:
Albert, Dani, Jordi, Lluís, Marga i Vicente. A tots i totes, gràcies!

el tren. Paramos en este bonito rincón y en su bar, disfrutamos del almuerzo y charlamos con su alcalde, quien nos explica los proyectos que tienen respecto a la vía. Le hacemos ver lo importante que es como nexo de unión entre comarcas, y él está de acuerdo. Se trata del tramo más salvaje de todo el recorrido, con los desniveles más acusados y tal vez por ello, el que todavía no se ha restaurado. Tras estos contactos, continuamos la ruta diciendo adiós a Teruel, la parte más difícil pero más prometedora del viaje.

Seguimos ahora una pista que nos han indicado en el bar, la cual tras pasar por la ermita de los Santos nos sitúa en terreno conocido. Estamos frente a la Penyalgala, y la visión dels Ports de Besseit en toda su amplitud nos reconforta.

Bajamos a comer a Arnes, y una vez allí empezamos a encontrarnos ya con situaciones familiares. El refugio está a tope de gente y deseamos la idea de dormir en él. Comiendo aparece nuestro amigo local y rápidamente nos pone al día del tramo de vía que ahora recorreremos, ya arreglado y señalizado. También nos alumbramos el tramo final del recorrido, gracias a sus conocimientos del río Ebro. Intercambiamos impresiones y paseamos por Arnes, antes de volver a subir a nuestras bicis para recorrer ahora un agradable tramo asfaltado y cerrado a los coches. También han arreglado los túneles para que se puedan alumbrar gracias a la Energía Solar. Y así, antes de que se haga de noche, nos encontramos en un agradable apartamento tras habernos dejado caer apoltronados sobre nuestras bicis durante un par de horas, sólo parando en Bot para abastecernos.

Estamos en La Fontcalda, antiguo balneario, polvorín durante la Guerra Civil, y actual ermita de culto al descontrol muy parecido a Montserrat. Sólo faltan las tiendas de "souvenirs". Disfrutamos de una de sus

celdas, donde por fin conseguimos ducharnos y refrescarnos una vez que ya tenemos claro el resto del recorrido

Concluimos entre nosotros que en este tramo de vía arreglado faltan de medios de seguridad, sobre todo cuando se cruzan puentes o se recorren curvas suspendidas sobre el río, ya que han dejado las antiguas barandas del tren, las cuales podrían tragarse a una persona circulando a velocidad al borde de los barrancos. Pero todo llegará, en general lo que se está haciendo es muy positivo, se nota una gran voluntad de promoción de esta vía verde comparándola con su estado hace tres años, cuando la recorrimos por primera vez.

Ahora las estaciones abandonadas se suceden sin pausa, y además están más limpias. Pinell de Brai, Benifallet y por fin llegamos al Río Ebro, donde la barca que nos había mencionado nuestro amigo nos recoge y navegando por sus aguas podemos relajarnos tras tres días de ruta

sin descanso. Navegamos a favor de corriente, y ante nosotros se abren nuevos paisajes a cada recodo del río. Xerta, con su impresionante azud, construido por los árabes originalmente; su canal que permite la navegación atravesándolo, Tivenys donde una paella nos restablece de todo, Bitem con su apacible aspecto imperturbable de siglos de aromas a naranjo en flor, Tortosa tan próxima al delta donde la amplitud del mar se hace más que evidente... Han sido 150 kilómetros de pedaleo sin desperdicio, donde la belleza se siente más que verse, una caricia para los sentidos acostumbrados a otra realidad...

Ahora sí, una estación de tren llena de vida nos devuelve a la "civilización". Siempre será un hasta luego y nunca un adiós a estas tierras. 🚲

Lluís

Petites notícies

EL PARLAMENT NO ESTIMA LA BICI

Les 14 esmenes que proposaven destinar petites quantitats del Pressupost de la Generalitat del 2001 a promoure l'ús de la bicicleta han estat rebutjades pel Parlament. Fins i tot una esmena que havia estat pactada entre tots els grups polítics a l'Intergrup en Suport de la Bici, per la qual es creava el Centre de Promoció de la Bici al Departament de Medi Ambient, ha rebut carbassa. I això que ja s'havia designat qui seria el responsable!

La Presidenta de l'Intergrup, la diputada per IC-V Bet Font, ha expressat la seva consternació: "No ho entenc"

Les esmenes es basaven en els nostres projectes, i havien estat presentades per ERC i IC-V, donat que no va ser possible l'acord dels altres partits per a presentar-les conjuntament. Destaca el fet que es proposa donar de baixa 610.662.000 Ptes. destinades a construir autopistes, i destinar-les a:

- Les bicicletes dels Ferrocarrils de la Generalitat (lloguer i/o préstec)
- La Xarxa de carrils bici per Catalunya
- Uns fons per a l'elaboració dels Plans Directors de la Bici als municipis
- Un equip mòbil de promoció de la bicicleta a les escoles
- Aparcaments per a bicicletes a tots els centres docents de Catalunya
- El projecte Bicicampus a les universitats catalanes
- La creació del Centre Català de Promoció de la Bici

Us heu fixat en tot el que es podia fer pel cost de 2 Km d'autopista? 🚲

Dani

L'ALCALDE DE LONDRES PROPOSA COBRAR PEATGE PER ACCEDIR AL CENTRE

L'alcalde de Londres, Ken Livingstone, va presentar ahir un projecte per a cobrar peatge als automobilistes que accedisquen al centre de la ciutat en hores punta, amb la idea de finançar la renovació dels transports públics.

Per entrar al centre, on la velocitat mitjana no supera els 16 quilòmetres per hora, els automobilistes pagarien de set del matí a set de la vesprada 5 lliures (1.350 pessetes) i 15 (4.050 pessetes) els camioners. Els residents es beneficiarien d'una tarifa preferent, mentre els vehicles d'emergència i els de minusvàlids quedarien exempts.

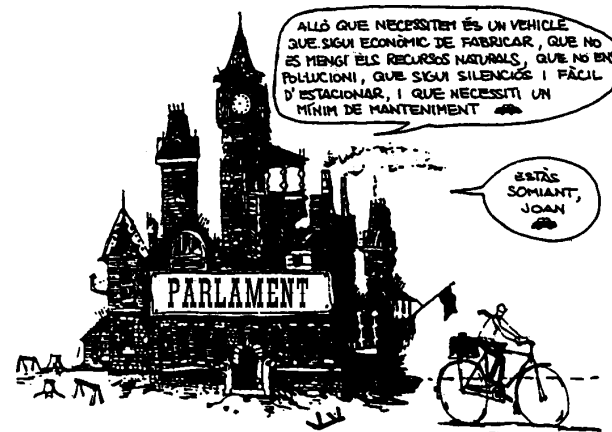
Aquesta mesura proporcionaria al voltant de 54.000 milions de pessetes a l'any.

Livingstone ha lliurat el projecte a uns 300 agents socials, des de regidors a diputats, taxistes, homes de negoci i comerciants, al mateix temps que invita els londinencs a pronunciar-se per Internet. «Londres no pot funcionar si no disposa d'una xarxa de transport pública eficient, ràpida i segura», diu l'alcalde. Un portaveu de l'Associació d'Automobilistes diu que la idea és audaç però arriscada, perquè no se'ls podrà demanar als conductors que paguen per ficar-se en un embús. La millora del transport va ser un dels principals reclams electorals de Livingstone. 🚲

(El País, dissabte 29 juliol 2000)

REIVINDICANT A REUS

El passat diumenge 13 de novembre també es va celebrar a Reus una bicicletada amb motiu de la IV Trobada d'Educadors Ambientals. Hi participaren més de 100 persones, reivindicant el dret que té la bicicleta per esdevenir un element dins dels models de mobilitat sostenible de la ciutat. Felicitats a tothom! 🚲

AMICS DE LA BICI - ACTIVITATS HIVERN 2001

GENER

Diumenge 21

Matinal a la Carretera de les Aigües. Sempre ve de gust donar-se un tomb per aquesta pista amb unes vistes tan bones de Barcelona...
Pl. Catalunya, 10 h matí.
Nivell baix. Carles ☎ 667 21 46 09

Tens alguna proposta de viatge per **Setmana Santa**? Passa't pel lokal per compartir-la!
No tens res pensat? Passa-t'hi també: posar tindrè alguna cosa pensada...

I aquest estiu...

Tornen els Encuentros amb sorpreses molt especials!

Sí, sí... ho sentiu bé. Els nostres amics de Pedalibre ja estan preparant els *IX Encuentros de Cicloturistas y Ciclistas Urbanos* per la Sierra de Madrid: deu dies per racons inèdits i pobles que molt poca gent coneix. Tot i que les dates encara estan per confirmar, el més segur és que siguin durant la segona quinzena de juliol del 2001. Així doncs, ja podeu demanar a la feina que us adjudiquin les vacances per aquesta època.
A més s'està a punt de convocar un concurs literari que tindrà com a temàtica la bicicleta, on qualsevol pot participar. Els millors textos s'editaran en un llibret que es donarà a tots els participants dels *Encuentros*.
Per més informació adreceu-vos al lokal.

FEBRER

Dissabte 10, Diumenge 11

Dos dies pel Modernisme. Descobrirem el món i l'obra de l'arquitecte Josep Ma. Jujol, deixeble i col·laborador de Gaudí. El dissabte farem una sortida fàcil pel Camp de Tarragona, on l'inspirà el seu paisatge i féu diverses obres. El diumenge passejarem per Barcelona i Sant Joan Despí, d'on fou arquitecte municipal i té algunes de les obres més representatives.
Dissabte: anirem en tren. Truqueu abans.
Diumenge: Pl. Catalunya, 10 h del matí.
Nivell baix. Albert ☎ 977 21 20 67 nits

Dissabte 17

Assemblea General d'Amics de la Bici al nostre lokal, a les 10:30 h del matí. Hi decidirem la futura orientació d'Amics de la Bici: si ets soci o sòcia, **no hi faltis!**

Diumenge 18

Matinal a Cornellà de Llobregat. Una sortida fàcil en què visitarem el Castell de Cornellà.
Pl. Catalunya, 10 h del matí.
Nivell baix. Carles ☎ 667 21 46 09

Divendres 23

Bici-Bolinga de Carnaval. Disfressa't, i vine a ballar amb nosaltres al Tradicionari. Si som prou gent, potser farem disfressa de grup com l'any passat.
Passa't pel lokal per a informar-te.
Vicente: ☎ 93 345 35 72 ó 609 33 76 75

I a més...

Tots el dimecres de l'any, per la tarda, sortim de Barcelona i anem a Collserola. L'horari depèn de la llum.
Nivell mig-alt. Joan ☎ 93 330 79 31

MARÇ

Diumenge 4

Matinal sorpresa. Passa pel nostre lokal o truca'ns per saber els detalls.

Dissabte 17, Diumenge 18

La Clàssica a la Garrotxa. Enguany no anirem a La Pinya com els altres anys, sinó a Olot, ja que l'Albert ha canviat de casa.
Nivell mig. Carles ☎ 93 339 40 60

Diumenge 25

Sortida de tot el dia pel Parc Natural del Garraf. Partirem de Sant Sadurní d'Anoia i arribarem a Sitges tot travessant el massís del Garraf per pistes.
Nivell mig. Eladi ☎ 610 54 30 93

LA RÀDIO ET NECESSITA!

Necessitem urgentment dos o tres col·laboradors/es pel nostre programa de ràdio. Si t'agrada aquest món (o el vols conèixer) i tens ganes de col·laborar en el nostre programa setmanal, posa't en contacte amb la Marga: ☎ 93 443 42 76. T'ho agrairà infinitament.

CURSET DE REPARACIO DE BICIS

Amb aquest curset es pretén que qualsevol persona pugui fer petites reparacions a la seva bici, i tenir-la sempre a punt. Si vols més informació en Carles te la donarà els dimarts i dijous al lokal.

PREU SOCIS 2000 Ptes
PREU NO SOCIS 5000 Ptes
Aprofita, fes-te soci/a... i t'estalviaràs diners al curset.

DIAPOS

Divendres 26 de gener

«Història d'Amics de la Bici - 18 anys de lluita», per Dani (7a part)

Divendres 16 de febrer

Una barreja de llocs, per Vicente

Divendres 16 de març

Costa Rica, per José Luis

Divendres 23 de març

Graffittis, l'Art al Carrer, per Toni

A totes les sessions, ens trobem a les 21:00 al nostre lokal. Porteu teca per compartir. Tenim begudes!

AMICS DE LA BICI - Agrupació d'Usuaris i Usuàries de la Bicicleta:

Telèfon / fax permanent: **93 339 40 60**

Adreça electrònica: **amicsbici@pangea.org**
i ara també **info@amicsdelabici.org**

Si vols rebre la informació d'Amics de la Bici per e-mail, envia'ns un missatge.

VISITA LA NOSTRA PÀGINA WEB:

<http://www.amicsdelabici.org>

Hi trobaràs tota la informació disponible sobre ciclisme urbà, ciclo-turisme, activitats, i els nostres projectes i propostes per a millorar la ciutat. I molts enllaços a tot el món!

Escolta el nostre programa AMICS DE LA BICI a **Ràdio Contrabanda**, al 91,4 FM, tots els dijous de 20:00 a 20:30 h. Pots participar-hi trucant al telèfon 93 317 73 66

Ens reunim tots els dimarts a les vuit del vespre al nostre local del carrer de Demòstenes, 19, de Barcelona. Obert cada dijous de 19:30 a 21:30 h.

Notes: A les sortides matinals convé que et portis l'esmorzar. A les altres sortides et recomanem que duguis els àpats des de casa. Les excursions són gratuïtes per a tots i totes. Només cal que et presentis al lloc corresponent a l'hora indicada, però truca abans per confirmar. Qualsevol bici és bona per a les sortides matinals. Per contra, les altres s'han de fer amb una bici amb canvi. Els nivells de dificultat (baix, mitjà, alt) i els costos calculats són només indicatius. Et recomanem que portis la bici en condicions òptimes (mecànica, rodes, etc.) A les sortides pots portar casc o no, és el teu criteri. Recorda que a les sortides tu ets l'únic/a responsable. Els/les menors hauran de venir acompanyats/des de portar una autorització dels pares o tutors. **T'esperem!**

La vía verde de los Ports de Beseit

Esta primavera hemos cruzado en bicicleta el llamado "desierto de Calanda". Es una extensión de unos 60 kilómetros cuadrados, donde todo y nada puede suceder. En esta inmensa llanura se encuentran varias vías de tren, la mayoría de ellas en desuso. Nosotros escogimos para nuestro viaje la que unía las tierras del Bajo Aragón con la Terra Alta de Catalunya: el antiguo "Ferrocarril del Valle de Zafán". Abandonado desde los años sesenta, recorría en toda su amplitud la base del macizo dels Ports de Beseit antes de unirse a las aguas del Ebro, en un trazado de unos 150 kilómetros que ahora se encuentra en fase de restauración para uso de cicloturistas y agricultores.

Se trata de una de las llamadas Vías Verdes, las cuales aprovechan instalaciones que ya no se utilizan de las vías de tren para convertirse en carriles de gran recorrido cómodos y seguros para el tránsito de bicis, en zonas donde el turismo rural y la Naturaleza ofrecen sus atractivos.

Todo empezó de la manera más simple, viendo una fotografía que invitaba a la contemplación. El titular TERUEL EXISTE acompañaba una imagen llena de inmensidades desérticas, inacabables planicies fundiéndose con el horizonte y en primer plano una estación ferroviaria en ruinas, al lado de una inexistente vía de un inexistente tren. Jamás hubo pasajeros en estas estaciones, ni prisas. Ni siquiera se llegó a instalar ningún raíl: tan sólo el silencio que trae el viento, cuando no choca con nada ni con nadie. Luis Buñuel se inspiró en estos paisajes, en su atmósfera y en sus gentes para crear ese ambiente propi-

cio, onírico del surrealismo. Y es que ese mirar a todas direcciones, al infinito, recrea la mente hacia la imaginación y el espejismo.

Así, llegamos en tren a La Puebla de Híjar, y nos deslizamos con nuestras bicis entre el gentío que se preparaba ese Jueves Santo para hacer sonar los tambores durante toda la noche; costumbre ancestral que se pierde en la oscuridad de los tiempos. La luna llena veló nuestros sueños en la ermita que se eleva en una colina a la salida del pueblo, y desde allí nos llegaba lejano el sordo retumbar de los tambores.

Despertamos al amanecer y nos pusimos en marcha, rumbo al siguiente pueblo llamado Urrea, una pequeña localidad donde nos abastecimos de agua en su fuente, ya que el sol empezaba a calentar la mañana, y proseguimos pasando ante figuras petrificadas de tamborileros hasta Albalate del Arzobispo, donde sí pudimos ver de cerca y oír la "tamborrada". Todo el pueblo, los niños, los vecinos, todos al mismo compás y en el estómago, golpeando, la vibración de la vida misma.

Continuamos con nuestro pedaleo y pasamos por "El Bentorrillo", un villorrio de cuatro casas antaño prósperas venidas a menos situado prácticamente en el centro de esta extensión atravesada por la ca-

LA DECLARACIÓ D'AMSTERDAM El dret d'usar la bicicleta

Nosaltres, els participants en la Conferència Mundial sobre la Bicicleta Vélo Mondial 2000, reunits a Amsterdam durant el mes de juny de l'any 2000, proclamem que totes les persones (inclosos els infants) haurien de tenir el dret d'usar la bicicleta quan vulguin. Declarem que l'ús de la bicicleta requereix una major acceptació i promoció per part de totes les organitzacions pertinents i de tots els governs de tot el món. Fem un crida perquè s'adoptin mesures en aquest sentit.

(Omitim els apartats descriptius «Avantatges», «Oportunitats i potencial», i «Condicions»)

Crida a l'acció

Nosaltres, els participants al Vélo Mondial 2000, fem una crida als representants i funcionaris dels governs a tots els nivells, a les indústries relacionades amb el món de la bicicleta i a les organitzacions nacionals i internacionals, perquè:

- Reconequin el dret de tots els sectors de la població, inclosos els infants, a desplaçar-se en bicicleta;
- Reconequin el potencial del trànsit de bicicletes a l'hora d'elaborar polítiques i projectes;
- Instaurin les condicions perquè l'ús de la bicicleta es torni més atractiu;
- Habilitin partides pressupostàries per al finançament de projectes que siguin compatibles amb l'ús de la bicicleta;
- Abordini temes de ciclisme;
- Estableixin aliances estratègiques amb les parts implicades pertinents.

Demanem que cada govern i institució redacti un Pla director de la Bicicleta (PDB) abans de finals d'agost de l'any 2003. Aquests PDB contindrien objectius a aconseguir per a l'any 2010. Aquestes fites han de ser ambiciosos i realistes; hauran de ser mesurables i caldrà vigilar el seu compliment. A més a més, els

PDB haurien de:

- Definir les polítiques per a augmentar l'ús de la bicicleta i prendre en compte les condicions assenyalades més amunt;
- Estimular l'acció de les autoritats locals i regionals i dels altres organismes competents;
- Definir els papers i les responsabilitats de les parts implicades;
- Proporcionar un suport i un finançament per a les polítiques i els programes.

Els i les participants fem una crida a les organitzacions internacionals i als governs perquè es creï una plataforma per a establir, a nivell internacional, un sistema de punts de referència (benchmarking) i un intercanvi de coneixements sobre el trànsit de bicicletes. Així mateix, demanem que s'esmentin clarament els beneficis potencials de l'ús de la bicicleta quan es redactin tractats internacionals sobre la qualitat de vida, el medi ambient, la salut pública i l'eradicació de la pobresa, tals com els de Kioto o Hàbitat II.

Els delegats i delegades al Vélo Mondial i les organitzacions que representem farem públic aquesta crida a l'acció i promourem la seva posta en pràctica. Ens comprometem a contribuir amb els nostres coneixements, la nostra experiència i les nostres xarxes per a ajudar a garantir la realització de les reivindicacions de la crida a l'acció.

Assegurarem que les nostres experiències estiguin disponibles per a formar part del contingut dels catàlegs sobre polítiques actuals relatives a la bicicleta i sobre la situació al carrer. En la mesura d'allò possible, nosaltres i les organitzacions que representem vigilarem fins a quin punt els plans i les bones intencions es transformen en acció i, en última instància, en un major ús de la bicicleta. Els resultats provisionals s'avaluaran en la pròxima Conferència Mundial sobre la Bicicleta.

La vostra resposta a aquesta crida

Emplacem a les organitzacions a què es dirigeix aquesta crida a informar-nos de la seva resposta. Per a això, s'establirà una pàgina web especial. Es difondrà un anunci d'ací a quatre setmanes en la pàgina web de Vélo Mondial 2000 (www.velomondial2000.nl). Acollirem amb molt de grat el seu informe.

Vélo Mondial 2000, Amsterdam, 22 de juny de 2000

CIUTAT DIFUSA: un anti-model insostenible

El model de ciutat difusa, que més aviat s'hauria de definir com l'anti-model, té el seu exemple clar en una ciutat com Los Angeles. Les seves causes es troben en l'augment de superfície edificada (i per tant prèviament edificable), que no correspon necessàriament a l'augment demogràfic; aquest augment de superfície obliga a una major mobilitat quotidiana per raons laborals, i aquest augment de mobilitat no és recolzat per un augment de la xarxa de transport públic, sinó més aviat al contrari, es fonamenta en un model de vida vinculat al transport privat.

Aquest anti-model és un problema ja per ell mateix prou important per a reflexionar-hi, però ho és encara més per tal com Barcelona i les ciutats que l'envolten, ja no només l'àrea metropolitana, estan complint totes les característiques de la ciutat difusa: la superfície edificada ha crescut en un 56% entre els anys '91-'96 (i les lleis del sol que l'actual govern defensa potencien l'augment de la superfície edificable); aquest augment no correspon amb l'augment de població, que és només d'un 4,5% a la mateixa zona en el mateix període. La mobilitat laboral interurbana ha passat en aquests 5 anys del 38,14% al 44,98%, i es considera que el 50% suposa el límit de la sostenibilitat (possiblement aquest 2000 ja l'haurem passat). Si aquest augment de la mobilitat és insostenible és perquè no es recolza en el transport públic (que ha disminuït d'un 28,0% el '91 a un 23,6% el '96) sinó que es fonamenta

en un augment del transport privat. Ja l'any '96 un 56,7% de la població de l'àrea metropolitana es desplaçava al lloc de treball amb transport privat, un 23,6% amb transport públic, i un 19,7% a peu.

Tota aquesta allau de percentatges són només mostres de la inviabilitat d'aquest procés i de la tendència creixent a una mena de caos urbà. Aquestes dades ens presenten una perspectiva bastant apocalíptica de la nostra quotidianitat, i seria bastant catastrofista pensar que no hi ha res a fer. L'alternativa a la ciutat

difusa (malauradament defensada per alguns teòrics de l'arquitectura i de l'urbanisme que descriuen la bellesa del desordre urbà) es troba en la idea d'una ciutat de ciutats, on el desenvolupament urbà es presenta com a planificat i sostenible. Planificat i sostenible en base a què? pensarem. Doncs en base a la possibilitat d'una racionalització de la política territorial i d'una recuperació i augment del transport públic; cal urbanitzar allí on hi ha transport públic, i cal fer arribar el transport públic a les zones urbanitzades. El problema no rau en la mobilitat, que d'altra banda és imparable, sinó en la seva insostenibilitat, i contra aquesta sí que es pot lluitar. En això sembla que el transport públic i la bicicleta, dos mitjans compatibles entre ells, hi tenen molt a dir.

Jordi

(Fonts: El PAÍS, 6 de juliol de 1998, sobre estudis de la UPC, Ole Thorson, Oriol Nel·lo, Josep Roca: «Agora», TV3, 5 de desembre del 2000: Oriol Bohigas, Enric Massip, Ricard Bofill i Óscar Tusquets)

rrera. A lo lejos, como único punto de referencia conocido para nuestros ojos, la chimenea de la central térmica de Andorra. Hacemos una parada para recuperar fuerzas y redefinir la ruta. La carretera no deja de subir alejándonos de nuestro objetivo, por lo que tomamos pista a partir de ahora para trazar una tangente imaginaria a este círculo de casonas en ruinas, soledad, viento, barrancos y sed. Finalmente un pastor con sus ovejas nos orienta y conseguimos llegar a las lindes de la central. Curiosa imagen de un complejo casi lunar con voces megafónicas sonando en medio de la nada junto a las "masadas" abandonadas; de corrales o "parideras" hundidos frente a la altura de la joven chimenea.

De nuevo sobre el asfalto, dos motoristas surgen de repente de esa nada a toda velocidad y nos sobrepasan de repente sin avisar... Esta es tierra de contrastes, y su estela de humo pronto deja paso a otro olor más agradable: el aroma de los melocotoneros en flor.

Huele a Calanda, es media tarde y aquí han estado toda la noche sin dormir. Es Viernes Santo y el pueblo está abarrotado de gente cansada, pero la comida-cena nos repone, y apetece pasear ahora por sus calles... hay una que se llama Luis Buñuel... comprar algún recuerdo... un tambor más grande que una persona... otra estación en ruinas...

No es temporada de melocotones, pero sí que los conseguimos confitados en un frasco, y los tomamos como cena junto a nuestra tienda de campaña plantada al abrigo de los tambores en la distancia, su sabor es almirado, dulce, delicioso.

Despertamos bajo los árboles: Hoy nos queda un buen trecho y tenemos ganas de ver la antigua vía. Pasamos por Castelserás, por su puente de piedra, y al cabo de unos kilómetros de pequeños caminos y huertos para evitar carreteras, divisamos Alcañiz sobre una colina. Ciudad grande e importante fundada alrededor de otra alta torre, con sus casas color ocre-tierra rodeándola.

Aquí el Sol nos quema, pero también nos reconforta-

rá la visión de la vía. La tomamos sin parar, y nos lanzamos a descubrirla sorprendidos por su buen estado para el tránsito y por la longitud de alguno de sus túneles: el más largo nos deja helados tanto por la temperatura como por la sensación de inacabable que provoca el ver la salida desde el principio hasta el final: ¡Por fin la luz! En la estación abandonada de Valdealgofra una agradable brisa nos refresca la piel al tiempo que tomamos algo de alimento para seguir, tras estos veinte kilómetros de Sol abrasador y de algún que otro coche.

Seguimos con otro túnel sinuoso y volvemos a ver otra estación, la de Valjunquera; aunque el pueblo no es visible porque se encuentra al otro lado de una colina, a unos tres kilómetros. A partir de aquí las cosas se complican: la vía se estrecha y las cañas comienzan a aparecer en los márgenes. También el ruido de la "civilización" se hace evidente, pues la carretera está próxima a la vía en este tramo. El recorrido es ahora descendente, pero la dificultad del empedrado impide que podamos avanzar con la velocidad que deseáramos. Tras una curva aparece otra estación, y entonces lo vemos: hasta aquí hemos llegado. La siguiente parada sería Torre del Compte, pero a pesar de no encontrarse demasiado lejos (como máximo unos cinco kilómetros por la vía) el estado de la plataforma nos hace desistir de continuar por ella: Han quitado los raíles y el resto no lo han tocado. Valdeltormo se encuentra a unos tres kilómetros por buena carretera, de manera que aprovechamos la bajada para huir de la tormenta que se avecina relampagueando entre las montañas.

Empieza a tronar, y la noche se nos viene encima. ¡Que suerte! Un corral nos cobija justo cuando empieza a llover, estamos hambrientos y preparamos una cena caliente junto al río Matarraña. Mañana... ¡Catalunya!

Tras una reconfortante noche nos ponemos en marcha de nuevo. Hemos descansado y hoy Sábado vamos a remontar la carretera hasta Torre del Compte, donde volveremos a comprobar que la vía no está arreglada y contemplamos su majestuoso puente sobre el Matarraña por donde antes pasaba